

Зелинка, Янъ — Zelinka, Jan — чешки компонистъ, род. 1893 въ Прага, писалъ редица композиции за пиано, соната за цигулка, квартетъ, пѣсни, хорове, опери: „Дъщерята на гостилничаря“, „Юний“, „Деветата ливада“ и увертюра къмъ „Ренесанска комедия“.

Зелмеръ, Йоханъ — Selmer, Johann — норвежки компонистъ, род. 20 ян. 1844 въ Христиания, умр. 22 юли 1910 въ Венеция, ученикъ на Парижката консерватория (Амб. Тома) и на Рихтеръ и Паулъ въ Лайпцигъ, дирижиралъ Филхармоничнитѣ концерти въ Христиания отъ 1883 до 1886 и следъ това, поради рано появила се гръдна болестъ, живѣлъ въ чужбина. Отъ композициитѣ му по значителни сж: „Въ планинитѣ“, „Прометей“, „Северно празнично шедствие“, „Финладски празнични звуци“ — за оркестръ: „Походътъ на т. рцитъ срещу Атина“ за баритонъ, оркестръ и хоръ, а сжщо много пѣсни за смѣсенъ и тригласенъ женски хоръ, клавирни пиеси и солови пѣсни.

Зелнекеръ, Николаусъ — Selnecker, Nikolaus — поетъ и компонистъ, род. 6 дек. 1528 въ Херебрюкъ при Нюренбергъ, умр. 24 май 1592 въ Лайпцигъ, авторъ на текстоветъ и музиката на много църковни пѣснопѣния, писалъ: „Хрстови псалми“, „Пѣсни и църковни пѣснопѣния съ 4 гласа“.

Зелнеръ, Йозефъ — Sellner, Joseph — обистъ и компонистъ, род. 13 мартъ 1787 въ Ландау, умр. 17 май 1843 въ Виена, първи олоистъ въ Будапещенския театръ, после въ Прага, (повиканъ отъ К. М. фонъ Веберъ) дето учи теория при Томашекъ, 1871 въ Виенската опера и отъ 1821 учителъ по обой въ консерваторията, писалъ творби за китара, една брилянтна полонеза за кларинетъ и др. Най-ценното му дѣло е школата за обой, която и до днесъ не е излѣзла изъ употрѣба.

Зембрихъ, Марчела — Sembrich, Marcella (Кошанска по баща), забележителна колоратурна пѣвица, отлична пианистка и първостепенна цигуларка, род. 18 фев. 1858 въ Визниевецикъ (Галиция), като дъщеря на учителя по цигулка Казимиръ Кошански; на 4 години започва да учи пиано, на 6 — цигулка, а 12 годишна постъп-

ва въ консерваторията въ Львовъ, дето учи 5 години пиано при Вил. Щенгель, а после при Епщайнъ въ Виена. Седемнадесетгодишна, почва да учи пѣние, най-напредъ при Вик. Рокитански, а после при младия Ламперти въ Милано и Рих. Леви въ Виена. 1878 бива ангажирана въ Дрезденъ, дето остава само 2 години, и следъ това бива ангажирана за 5 сезона въ Лондонъ. Следъ голѣми концертни пжтувания изъ Европа и Америка, пакъ учи при Ламперти, и се установява въ Берлинъ, отдето предприема своитѣ концертни обиколки по всички голѣми музич. центрове въ Европа.

Землински, Александръ фонъ — Zemlinsky, Alexander von — значителенъ диригентъ и компонистъ отъ умѣреното модерно направление, род. 4 окт. 1872 въ Виена, ученикъ на Дооръ и Роб. Фуксъ въ тамошната консерватория, диригентъ на Volksoper въ Виена и на Манхймския придворенъ театръ, на Нѣмския областенъ театръ въ Прага и ректоръ тамъ на Нѣмска музикална академия, отъ 1927 въ Берлинската държавна опера „На площада на републиката“. Композиции: 2 симфонии, „Лирична симфония“ съ 2 пѣящи гласа, една сюита — за оркестръ, 3 струнни квартета, 1 клавиртрио, 1 квинтетъ, цигулкова соната, 23-ти псаломъ за хоръ и оркестръ, хорова творба „Пролѣтно погребение“ и оперитѣ: „Зарема“ (1897), „Имало едно време“ (1900), „Дрехитъ правятъ хората“ (1910), „Една флорентинска трагедия“, „Извергътъ“ (1921), клавирни нѣща.

Зенефелдеръ, Алоисъ — Sennefelder, Aloys — музикантъ (компонистъ), изобретателтъ на литографията, род. 16 ноемв. 1771 въ Прага, умр. 1834 въ Мюнхенъ, синъ на пжтуващъ актйоръ, отъ когото усвоява езици и научава много нѣща изъ областта на музиката. 16 годишенъ се явява предъ Салцбургския архиепископъ, като пѣвецъ и пианистъ, следъ което подпомогнатъ отъ него, се посвещава всецѣло на музиката. Въ невъзможностъ да намѣри издатель за композициитѣ си, започналъ да ги гравира на медъ, потѣва по тази причина въ дългове, и бива при-